

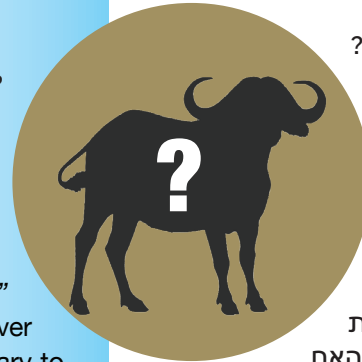

Daf 34: WHAT TYPE OF ANIMAL IS "THE KOY"?

דף ל"ד: מי הוא ה"כוי"?

"Koy" is an animal mentioned many times in the *Mishnah* and *Talmud*. What did the "koy" do to deserve such frequent mention? The "koy" is referenced repeatedly because no one knows exactly whether this creature should be classified as a "*chayah*" (non-domesticated animal) or a "*behaymah*" (domesticated animal). Everyone knows "koy" is an animal that is kosher to eat because it has all the features of a kosher creature. However, no one knows if "koy" should be considered a "*chayah*" or "*behaymah*."

What is the difference between them (i.e., "*chayah*" and "*behaymah*")? When an *ohf* (bird) or "*chayah*" undergoes *shechitah*, it is necessary to cover the blood of the bird or "*chayah*" with earth following *shechitah*. However, there is no *mitzvah* to cover the blood that spurts out of an animal following *shechitah* in the case of a "*behaymah*." Therefore, when *shechitah* is performed on a gazelle, for example, it is necessary to cover the blood with earth, because it is considered a "*chayah*." But, when *shechitah* is performed on a cow, there is no need to cover its blood because the cow is considered a "*behaymah*." Is it necessary to cover the blood of the *koy* with earth following *shechitah*? This is one of the significant questions, as we do not know whether the "koy" is a "*chayah*" or a "*behaymah*." There is also the possibility that "koy" is neither a "*chayah*" nor a "*behaymah*," but rather a completely different category of animal.

"כוי" הוא בעל חיים המזכר פעמים רבות במשנה ובתלמוד. במה זכה ה"כוי" שכה הרבה מזכירים אותו? מפני שאיש אינו יודע בדיוק אם הוא מגדר כ"חיה" או כ"בהמה". כלם יודעים שה"כוי" הוא בעל חיים כשר לאכילה, כי יש לו את כל סימני הכשרות, אך אין יודעים אם יש לנהוג בו כ"חיה" או כ"בהמה".

מה ההבדל ביניהם? כששוחטים עוף או חיה צריך לכסות את הדם בעפר, אך במצוה זו לא הצטיינו על שחיטת בהמה. לכן כ"ששוחטים צבי, למשל, צריך לכסות את דמו בעפר, מפני שהוא מגדר "חיה", אולם כ"ששוחטים פרה אין צורך לכסות את דמה כי היא "בהמה". האם גם את דם ה"כוי" צריך לכסות? זו בדיוק אחת השאלות הגדולות, כי הרי איננו יודעים אם "כוי" הוא חיה או בהמה. יש אפילו אפשרות שהוא אינו "חיה" ואינו "בהמה" אלא סוג אחר לגמרי.

Daf 35: SUBSTANCES THAT EMERGE FROM THE VINE

דף ל"ה: "יוצאים מן הגפן"

One of the restrictions on the *nazir* is the drinking of wine. **It is not solely wine that a *nazir* is prohibited to drink, but rather, everything that comes from the vine** — such as grapes and raisins. Even the skins of the grapes are prohibited for a *nazir* to eat — grape seeds are forbidden for a *nazir* to eat — because all these are "substances that emerge from the vine." Likewise, vinegar is also forbidden for a *nazir* to drink. Why? In Mishnaic times, vinegar was wine that fermented and was therefore also a substance that emerged from the vine — as once upon a time it had been wine, and wine is made from grapes, and grapes grow on the vine.

אחת המגבלות של הנזיר היא שתית יין. הוא אינו רשאי לשתות יין. לא רק יין אסור לו לשתות, אלא כל דבר היוצא מעץ הגפן. כגון ענבים. צמוקים. יין. אפילו את קלפות הענבים אסור לנזיר לאכול וגם את הגרעינים של הענבים אסור לו לאכול, כי כל אלה הם "יוצאים מן הגפן". גם חמץ אסור לנזיר לשתות, מפני שבזמנם החמץ היה יין שהחמיץ, ולכן גם הוא יוצא מן הגפן. שהרי פעם הוא היה יין והיה נעשה מן הענבים והענבים גדלים על הגפן.

Daf 36: ONE WHO ATE AN "OLIVE'S-BULK" OF NON-KOSHER MEAT

דף ל"ו: האוכל "כזית" בשר נבלה

The Torah prohibits the consumption of various foods. For example: a *nazir* is not allowed to eat grapes; every Jew is prohibited from consuming *nevilot* (a kosher animal that dies by any means other than ritual slaughter) and *treifot* (literally, torn; an animal with a terminal blemish or disease); anyone who is not a *kohen* is prohibited from eating *terumah* (priestly gifts); and so on. Someone who intentionally eats *neveilah* meat after witnesses cautioned and warned him not to do so is liable for *malkot* (flogging).

Would someone who eats even the tiniest piece of *neveilah* meat incur a penalty? The answer is no. **Only those who eat a "kezayit" (measurement the size of an olive's bulk) are liable for punishment, i.e., a quantity the size of an "olive".** Whoever eats less than that amount violates the *issur* (prohibition) but is not punished by the court. Is it necessary to eat a "kezayit" [of *neveilah* meat] all at once (to be liable for punishment)? No, there is no need. A person who eats a "kezayit" of *neveilah* meat in a period of "**keday achilat peras**" (the amount of time it takes to eat half a loaf of bread) is liable for punishment. There is a debate between *poskim* (halachic authorities) about how much time constitutes "*shiyur achilat peras*" — some say it is 3 minutes, while others maintain it is 9 minutes.

ישנם מאכלים שונים שהתורה אוסרת לאכול. למשל, הנזיר אינו רשאי לאכול ענבים, כל יהודי אינו רשאי לאכול נבלות וטרפות, מי שאינו כהן אסור באכילת תרומה, וכן הלאה. מי שאוכל נבלה במזיד, ועדים התרו בו והזהירו אותו, ובכל זאת הוא אכל את הנבלה - הרי הוא מתחייב מלקות.

האם גם מי שאוכל חתיכה זעירה ביותר של בשר נבלה מתחייב בענש? התשובה היא לא. מפני שמתחייב רק מי שאוכל שעור "כזית". כמות בגדל של "זית". מי שאוכל פחות מכך עבר אסור, אך אינו נענש בבית דין. האם צריך לאכול את שעור "כזית" בבת אחת? לא, אין צרה. אדם האוכל כזית נבלה בפרק זמן של "כדי אכילת פרס" - חיב. על הזמן של "שעור אכילת פרס" קיימת מחלוקת בין הפוסקים, יש אומרים שהוא שלש דקות ויש אומרים שהוא תשע דקות.

Daf 37: "A MEASURE OF HALF A BREAD-LOAF" AND BERACHA ACHRONAH

דף ל"ז: "שעור אכילת פרס" וברכה אחרונה

For the measure of time known as "*shiyur achilat peras*" (the time required to eat half a loaf of bread), there is an implication not only regarding the consumption of prohibited foods but also about the laws of blessings, specifically the obligation to recite *beracha achrona* after eating a food with the designated *beracha* "*boreh meenay mezonot*" (Creator of types of foods). **One who eats a kezayit or more grain-based foods within a time frame longer time than "keday achilat peras" is not obligated to recite beracha achrona.**

לשעור הזמן של "שעור אכילת פרס", יש השלכה לא רק לגבי אכילת מאכלים אסורים, אלא גם לגבי דיני ברכות, והחייב בברכה אחרונה לאחר אכילת מאכלים שברכתם 'בורא מיני מזונות'. מי שאוכל מאכלים שברכתם 'מזונות' בשעור "כזית" בזמן ארוך יותר מ"כדי אכילת פרס", אינו צריך לברך ברכה אחרונה.

Daf 38: RITUAL HANDWASHING, WITH A “QUARTER”

דף ל"ח: נְטִילַת יָדַיִם — בְּרִבְעִית

On this *daf*, the Talmud enumerates a list of ten *halachot* in which the law of “*revi'it*” applies. What precisely is “*revi'it*”? “*Revi'it*” is ¼ of a “*log*” (liquid measurement). A “*log*” is a type of measurement that was used in olden times; whereas today, we are accustomed to using the “liter” (or ounces, quart, or gallon). How much is ¼ of a “*log*”? Halakhists debate the matter: Some say a “*log*” equals 86 c.c. (.086 liters, or 2.9 ounces); **others say a “*log*” equals 150 c.c. (.15 liters, or 5 ounces).**

We learn in the Talmud that a person who performs *netilat yadayim* (ritual handwashing) before a *seudah* (festive meal, including bread) is required to use a vessel that minimally contains a “*revi'it*” of water. There is no obligation to utilize the entire amount of water in the mug/vessel. However, it is necessary to ritually wash one’s hands using a vessel that contains 1 *revi'it* of water. Not only is one who ritually washes two hands required to use a vessel with 1 *revi'it* of water, but even a person who needs to wash only one hand should do so from a vessel that contains 1 *revi'it* of water. For instance, if someone has one hand in a cast, and is, therefore, unable to wash it, that person remains obligated to ritually wash the other hand in 1 *revi'it* of water.

התלמוד בדף זה מונה עשר הלכות שנאמר בהן דין “רביעית”. מהו בדיק “רביעית”? “רביעית” היא רבע מ”לג”. “לג” הוא סוג של מדה שפעם נהגו להשתמש בה, כפי שהיום אנו רגילים להשתמש ב”ליטר”. כמה הוא שעור רביעית הלג? עד היום יש מחלוקת בענין: יש אומרים: 86 סמ”ק, ויש אומרים: 150 סמ”ק.

אנו לומדים בתלמוד שהנוטל את ידיו לסעודה צריך לטל מכלי שיש בו לפחות רביעית מים. אין חובה לטל בכל הכמות שיש בספל, אף צריך לטל את הידים מספל שיש בתוכו רביעית מים. לא רק מי שנוטל את שתי ידיו צריך לטל ברביעית מים, אלא גם מי שצריך לטל רק יד אחת, צריך לטל ברביעית מים. למשל, אם ידו האחת נתונה בגבס ואינו יכול לטל אותה, עליו לטל את היד השנייה ברביעית מים.

Daf 39: THE NAZIRITE WHO GOT A HAIRCUT

דף ל"ט: הנזיר שהסתפר

After the days of *nezirut* (naziriteship) expire, the *nazir* was obligated to offer *korbanot* (sacrifices). What is the law if a *nazir* who strictly observed all the strictures of *nezirut*, but a day or two before his term ended, a most strange thing happened? The *nazir* went to sleep, and when he awoke, the *nazir* was astonished to discover his entire head had been shaved. The *nazir* had no idea who did this until it became clear that a gentile wanted to play a prank to make him suffer and knew that *nezirim* were strict about not shaving their heads. What will the *nazir* do now? The Talmud states the *nazir* must wait 30 days, and only then may he shave and offer his *korbanot*.

לאחר שתמים ימי הנזירות על הנזיר להביא קרבנות. מה הדין אם נזיר שמר בהקפדה על כל דיני הנזירות, אף יום אחד או יומים לפני שתמו ימי נזירותו קרה מקרה מוזר ביותר. הנזיר הלך לישן וכשהתעורר הוא גלה לתדהמה תו שכל ראשו מגלח. לא היה לו משג מי עשה זאת, עד שהתברר שגוי אחד חמד לו לצון ורצה לצערו, כי הוא ידע שהנזירים מקפידים שלא לגלח את שער ראשם. מה יעשה כעת הנזיר? התלמוד אומר שעליו להמתין שלשים ימים ורק אז יתגלח ויביא את קרבנותיו.

Daf 40: AMORAIM NAMED "RAVA"

On this *daf*, three *amoraim* are mentioned, all of whom are named "Rava". The first is **Rava of Barnish**. The second is the **Rava** mentioned many times throughout *Sha"ss* (*shisha sederim*). The third is **Rava Bar Mesharshiya**. **The first Rava** was a student of Rav Ashi, and the *Gemara* generally references him when it cites Torah teachings in which he conversed with Rav Ashi. **The second Rava** is the son of Rabbi Yosef bar Hama, whose *rav muvhak* (principal teacher) was Rabbi Nachman bar Ya'akov. The Talmud relates numerous disputes between Rava and Abaye regarding the words of Torah. **The third Rava** was a student of the second Rava and, in truth, the *Gemara* states just that he asked a question to the second Rava. In addition to the three *amoraim* named "Rava" referred to on this *daf*, there were other *amoraim* also named "Rava," all of whom are generally mentioned together with their fathers — and so that it was possible to clearly know the identity of that Rava.

דף מ"ז: האמוראים שכנו 'רבא'

בדף זה מזכירים שלשה אמוראים ששמן היה רבא. האחד הוא רבא מברניש. השני הוא רבא המזכיר פעמים רבות בש"ס. השלישי הוא רבא בר משרשיא. רבא הראשון היה תלמידו של רב אשי, ובדרך כלל הגמרא מביאה אותו כשהיא מצטטת דברי תורה שהוא דבר עם רב אשי. רבא השני הוא בנו של רב יוסף בר חמא ורבו המבהק היה רב נחמן בר יעקב. בתלמוד מובאות מחלוקות רבות בדברי תורה בין רבא לאביי. הרבא השלישי היה תלמידו של רבא השני ובגמרא הגמרא מביאה שהוא שאל שאלה את רבא השני. חוץ משלשה 'רבא' אלה המזכירים בדף זה, היו עוד אמוראים אחדים שכנו בשם 'רבא' ובדרך כלל הם מזכירים עם שמ אבותיהם וכך אפשר לדעת מי הוא אותו רבא.

D'VAR TORAH: PARASHAT TETZAVEH

דבר תורה: פרשת תצוה

The phrase used by the Torah at the beginning of *Parashat Tetzaveh* when it commands lighting a candle is very interesting and out of the ordinary — “to elevate a light regularly/continually”. From these words, *Chazal* learned there is an obligation to light candles in such a way that “the flame ascends upward by itself.” Meaning, that sufficient energy should emanate from the wick and the oil to maintain the fire, so that it could rise beautifully upward on its own, without need for external assistance — without any human intervention by a kindler. From these words, many also learned a lesson regarding the purpose and function of education: It is an educator’s responsibility to teach their student in such a way that “the flame ascends upward by itself.” In other words, the student should ultimately not be dependent upon the teacher who taught them — but rather, the student should develop independent and personal thinking ability, that will bring them to innovate and create on their own — until the student becomes a beacon shining their light for others.

הבטוי בו משתמשת כשהיא מצוה על הדלקת נר התמיד בתחלת פרשתנו מאוד מענין ויוצא דפן- "להעלות נר תמיד". מהמלים הללו למדו חז"ל שיש חובה להדליק את הנרות בצורה כזו ש"תהא השלהבת עולה מאליה", כלומר- שיהיה כוח בפתילה ובשמן להחזיק את האש שהיא תעלה בצורה יפה כלפי מעלה, מעצמה, ללא צורך של סיוע חיצוני, אפילו לא של המדליק. מדבר זה למדו רבים גם לענין מטרת ותפקיד החנוכה בעולם: על המחנך ללמד את התלמיד בצורה כזו ש"תהא השלהבת עולה מאליה". כלומר, שהתלמיד לא ישאר תלוי במי שלמדו, אלא יפתח וילת חשיבה עצמאית ואישית שתביא אותו לחדש וליצר מעצמו, עד שהוא עצמו יהפך למגדלור המאיר מאורו לאחרים.